

РЕШЕНИЕ

№ 4256

гр. София, 03.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 19.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2483** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Г. К. П., Е. С. Г. – П. и М. Г. П., всички от [населено място], срещу ЗАПОВЕД № РД-18-68/ 02.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. С процесния административен акт, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район „В.” - Столична община, включваща кв. П., [жк], кв. М. ливади - запад, кв. Киноцентъра, в.з. Б., кв. Б. и в.з. Б. път, при граници: [улица], [улица], [улица], Околовръстен път, Д., [улица], [улица], [улица], границата на природен парк В., [улица], [улица], [улица].

Жалбоподателите излагат доводи за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА за имот с идентификатор 68134.1942.502. В жалбата се твърди, че в приетата кадастрална карта и кадастрален регистър неправилно са отразени данните за площта на процесния имот, както и за правото на собственост върху него. В съдебно заседание на 13.06.2011г. жалбоподателите, чрез процесуалния си представител – адв. П., правят изрично изявление, че поддържат жалбата само в частта за отразените данни в кадастралния регистър и вписването на М. Т. Д. и Р. Т. С. като съсобственици на процесния имот. Претендират, че Заповед № РД-18-68/ 02.12.2010г. е незаконосъобразна в оспорваната ѝ част и молят съда да я отмени, както и да осъди ответника да им възстанови направените разноски по водене на делото. Не представят списък на разноските.

Ответникът – изпълнителен директор на АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР (АГКК), оспорва жалбата. Подробни доводи излага в писмени бележки по същество на спора. Чрез процесуалния си представител – адв. М., прави възражение за прекомерност на заплатеното от ищите адвокатско възнаграждение и на основание чл.78, ал.5 АПК претендира да бъде присъден по-нисък размер на разноските, в тази им част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) № 13/ 17.09.1998г. за покупко-продажба на недвижим имот и НА № 12/ 17.09.1998г. за покупко-продажба на недвижим имот жалбоподателите се легитимират като собственици на урегулирани парцели XIX-502 и XX-502, кв. 65 по плана на [населено място], кв. Б., съответно с площ от 1280 кв.м. и 960 кв.м. (лист 7,8). За установяване на правото на собственост на своите праводатели жалбоподателите са представили НА № 20/ 06.07.1942г. за продажба на недвижим имот и Записка за вписване (л.14-16); НА № 29/ 28.10.1943г. за продажба и Записка за вписване (л.17, 18); НА № 30/ 28.10.1943г. за продажба и Записка за вписване (л.19, 20); Акт за завземане на недвижим имот за държавен от 27.10.1949г. (л.21); Удостоверение за наследници на А. А. М. № 2016/ 09.07.1998г. (л.22) и Заповед № РД-57-987/ 27.07.1994г. на кмета на С. за отписване на Акт № 737 (1668)/ 27.10.1949г. от актовете книги за държавни и общински имоти в ТОА В. и предаване на наследниците на А. А. М. на владението на подробно изброени недвижими имоти сред които и парцели XIX-502 и XX-502 (л.23). Със Заповед № РД-50-26/ 11.02.1999г. кметът на район „В.” е одобрил сливане на парцели XIX-502 и XX-502 за създаване на нов парцел XIX-502, кв. 65 по плана на кв. Б.. Неразделна част от тази Заповед е и приложената към нея скица на новообразувания имот, приета и в настоящото производство (л.11,12).

Не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че парцел XIX-502, образуван през 1999г., е идентичен с процесния имот с идентификатор 68134.1942.502. Видно от приетата по делото скица № 3362/ 23.02.2011г., като собственици на имота са записани настоящите жалбоподатели, както и М. Т. Д. и Р. Т. С.. Като акт въз основа на който последните две лица черпят правата си е отбелязан НА № 160/ 01.01.1956г., издаден от службата по вписванията.

За установяване на твърдените от тях факти жалбоподателите са представили писмени доказателства: Писмо изх. № М-15920-22-10-7312/ 06.06.201г. от службата по геодезия, картография и кадастър С.; НА № 160/ 25.02.1956г. и НА № 1/ 05.01.1956г., които ще бъдат съответно коментирани при формиране на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал.2 ЗКИР. Настоящият състав приема, че жалбоподателите, като съсобственици на недвижим имот, който попада в обхвата на одобрените с процесната Заповед кадастрална карта и кадастрален регистър, са „заинтересовани лица” по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на

оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД № РД-18-68/ 29.03.2010г. е издадена от компетентен, по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР, административен орган.

При постановяване на процесния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.35 – чл.49 ЗКИР, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна: Административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район „В.” е открито със Заповед № РД-16-5/ 05.03.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник (ДВ), бр.32/ 25.03.2008г. Съдържанието на Заповедта съответства на изискването на ал.2 на чл.35 ЗКИР. Изработените кадастрална карта и кадастрален регистър са приети от службата по геодезия, картография и кадастръ и са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл.46, ал.1 ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 88/ 06.11.2009г. След изтичане на срока за възражения и допуснатите с Решения на комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил процесната Заповед.

Настоящият решаващ състав приема, че Заповед № РД-18-68/ 02.12.2010г., в оспорваната ѝ част досежно вписването на М. Т. Д. и Р. Т. С. като собственици на имот с идентификатор 68134.1942.502 и актът въз основа на който те черпят правата си, противоречи на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно определението, дадено в чл.2, ал.1 от Наредба № 3/ 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) кадастралната карта и кадастралните регистри документират местоположението, границите, площта, трайното предназначение и начина на трайно ползване на недвижимите имоти. Кадастралните регистри съдържат информация и за собствениците, за носителите на други вещни права и за актовете, от които те черпят правата си върху недвижимите имоти, както и за точките от геодезическата основа и за идентификаторите на недвижимите имоти и техните промени.

Съгласно приложимата норма на чл.41, ал.2 ЗКИР данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: а) регистрите към картите и плановете; б) представените актове по чл.38, ал.1, т.3; в) регистрите на общинската и областната администрация. В ал.3 на същата норма е предвидено, че данните за правото на собственост и за другите вещни права се уточняват въз основа на представените от службата по вписванията по реда на чл.71, ал.3 предварителни имотни партии.

В процесния случай необосновано със събраните в административното производство доказателства в кадастралния регистър за имот с идентификатор 68134.1942.502 като съсобственици са вписани лицата М. Т. Д. и Р. Т. С.. В хода на съдебното производство не се установи последните да са заявили и удостоверили по предвидения в чл.41, ал.2 и ал.3 ЗКИР ред права върху процесния имот. Освен това с приетите и неоспорени по делото НА № 160/ 25.02.1956г. и НА № 1/ 05.01.1956г. съдът намира за установено обстоятелството, че не би могъл да съществува Нотариален акт с посочения в кадастралния регистър № 160/ 01.01.1956г. въз основа на който М. Т. Д. и Р. Т. С. са записани като съсобственици на процесния имот.

От друга страна, видно и от записването в кадастралния регистър, на ответника са били

известни данните за правото на собственост на жалбоподателите върху парцел XIX-502, кв. 65 по плана на [населено място], кв. Б., който е идентичен с процесния имот с идентификатор 68134.1942.502.

Предвид горното настоящият състав приема, че Заповед № РД-18-68/ 02.12.2010г. е незаконосъобразна, В ЧАСТТА относно отразените данни в кадастралния регистър и вписването на М. Т. Д. и Р. Т. С. като съсобственици на имот с идентификатор 68134.1942.502 въз основа на Нотариален акт № 160/ 01.01.1956г., поради което следва да бъде отменена. Преписката следва да бъде върната на административния орган със задължителни указания за коректно отразяване на всички данни по чл.30, ал.2, т.2 във вр. с чл.61, ал.1 ЗКИР за процесния имот с идентификатор 68134.1942.502.

Предвид изхода на правния спор основателна се явява претенцията на жалбоподателите да им бъдат възстановени направените разноски за държавни такси и възнаграждение за един адвокат. Предвид фактическата и правна сложност на делото настоящият състав намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение в размер на EUR 1200, съгласно приложения Договор за правна защита и съдействие. Предвид на това и на основание чл.78, ал.5 във вр. с чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на всеки от жалбоподателите следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за един адвокат, какъвто всеки от тях е имал по делото, в размер на 450 (четирисотин и петдесет) лева или ОБЩО 1350 (хиляда триста и петдесет) лева. На основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателите следва да бъдат възстановени и направените разноски за държавни такси в размер общо на 30 (тридесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № РД-18-68/ 29.032010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, В ЧАСТТА за вписването в кадастралния регистър на М. Т. Д. и Р. Т. С. като съсобственици на имот с идентификатор 68134.1942.502 въз основа на Нотариален акт № 160/ 01.01.1956г.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно Решение, в седмодневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър, представлявана от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С.,[жк], [улица], да заплати на Г. К. П. с ЕГН [ЕГН], Е. С. Г. – П. с ЕГН [ЕГН] и М. Г. П. с ЕГН [ЕГН], всички с адрес - [населено място], ул. „6-ти Септември” №6, вх.А, ет.5, ОБЩО сумата 1380 (хиляда триста и осемдесет) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова